

които се е раздѣлила до тогава едната Християнска Черкова на двѣ: на „Западна“ и „Источно-Православна,“ была е и тая: дѣто Българія се е присъединила съ Цариградската грцка Черкова. —

Въ сѣщата тая година Патриархъ Фотій е назначилъ за пръвъ Български Архиепископъ Иосифа, но по неизвѣстни (въроятно лукави) предначертателни намѣренія, не му е означилъ да живѣе въ престолнѣя градъ Преславъ, но му означилъ Силистра за Катедраленъ градъ на Българската Черкова. —

Отъ това време се увеличила твърдѣ враждебната ненависть между вече раздѣленитѣ двѣ Християнски Черкови: „Западна-Католическа“ и „Источна-Православна.“ Римскитѣ Папи сж се трудили отсетнѣ всячески за да придуматъ Българитѣ да се присъединятъ съ Римската Черкова, и за това тѣ сж издѣйствovali по нѣкога: да се основе поне Унѣя (присъединеніе), а не свършено подчиненіе; но по разновиднитѣ исторически сжбитія, тя не е можяла да трае за дълго време.

Наслѣдникъ-тъ Борисовъ, Царъ Симеонъ, вздумалъ слѣдъ великата си побѣда при Ахило и Месемврія въ 917 година, да се превзгласи за царъ Самодержецъ (Императоръ); но за това се изисквало благословеніето и потвържденіето на Римскія Папа, или на Цариградскія Патриархъ. Той былъ обаче по него време въ враждебни сношенія съ Грцкѣя царъ Романа, и по това, взелъ да моли Папата, да възобнови прекжснатитѣ съ него прѣтелски сношенія; Папата се склонилъ, благословилъ го и му испратилъ царски вѣнецъ и проч.; при това и тогавашнѣя Български Архиепископъ се провзгласилъ за Париархъ на Българската Черкова. —

Въ царствованьето на сина му Петра обаче, Грцкѣя Цариградски Патриархъ, съ помощта на грцкѣя царъ, пакъ успѣлъ да отблжени влѣяніето и могущественното намѣсване на Папата въ черковнитѣ работи на Българитѣ; и за да се увърди свършено и на яжки основи духовната власть на грцкѣя Патриаршія надъ Българитѣ, и за да можи въ слѣдствие